

Crítica clàssica

Jordi Maluquer

Joves i solvents

A. Brantelid, violoncel,
i P.F. Johansson, piano

Cicle de Cambra i Recitals
L'Auditori. 10 de novembre

La bona impressió que va causar el violoncel·lista Andreas Brantelid fa dos anys quan va tocar al cicle de cambra de l'Auditori ha fet que ara l'incloguessin directament a la temporada de Cambra i Recitals d'enguany. Ha estat un encert perquè a part d'apreciar el bon so del seu Guarnerius, hem copsat una manera diferent d'interpretar músiques conegudes. I és lògic, perquè un noi danès que als quatre anys es va iniciar pel mètode Suzuki, va passar al conservatori de Malmö i d'allí al de Estocolm forçosament du un bagatge diferent al dels conservatoris americans o centreeuropeus. Ho vam apreciar especialment en el primer moviment de la *Sonata núm. 5*, de Beetho-

ven, que va descriure des de fora per dur-nos després a un magistral *Adagio*. També el pianista suec Peter Friis Johansson ens va sorprendre en enfrontar-se sense prejudicis tant a la *Sonata per a violoncel i piano*, de Debussy, com a l'*Havanera*, de Ravel, que van tocar com a segona propina, després d'una peça, *Guitarre*, de Moritz Moszkowski. Els va tocar amb molt vigor, sense l'habitual pàtina impressionista, quasi com si es tractés de dos epígons chopinians. Grans moments en els *Fünf Stücke im Volkstone op. 102*, de Schumann, així com en el superb *Allegro con spirito* de la *Sonata op.4*, de Zoltán Kodály.

Brantelid domina especialment els acords, els pizzicatos, els cops d'arc i les percussions possibles del seu instrument. Un concert interessant de dos bons intèrprets.